

οὐσα, ἔχει ὥραϊα περὰ πράσινα· ἡ φωνὴ αὐτῆς εἶναι διαπεραστική καὶ ἀηδής· λέγουσιν, ὅτι ὁ ψιττακὸς ζῇ σχεδὸν ἓνα αἰῶνα, τραπεύμενος μὲ κόκκους καὶ ὀπωρικά.

Ο ΚΙΜΩΝ

καὶ ἡ ἐλευθεριότης αὐτοῦ.

Ὁ Κίμων, ἦτο υἱὸς τοῦ στρατηγοῦ Μιλτιάδου, ὁ ὁποῖος, καθὼς ἀνεγνώσαμεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν, ἐνίκησε τοὺς Πέρσας εἰς τὸν Μαραθῶνα.

Καὶ ὁ Κίμων ἦτο καλὸς στρατηγός, νικήσας καὶ αὐτὸς τοὺς Πέρσας εἰς πολλὰ μέρη. Ἐπειδὴ δ' ἀπὸ τοὺς πολέμους εἶχεν ἀποκτήσει ἀρκετὰ χρήματα, μετεχειρίζετο αὐτὰ ὄχι διὰ τὰ εὐχαριστῆ τὰς δυνάμεις καὶ ἐπιθυμίας τε, ἀλλὰ δι' ἔργα γενικῆς ὠφελείας.

Ὁ Κίμων εἶχεν ἐλευθέρους τοὺς κήπους καὶ τὰ ὑποστατικά του, διὰ τὰ ἐμβαιῶν εἰς αὐτοὺς οἱ πτωχοὶ πολιταὶ καὶ τὰ τρώγουν ὀπωρικά, καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἔδιδεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀπλοῦν γεῦμα· εἰς τὸ ὅποιον ἐπροσκάλει ὄχι τοὺς πλουσίους, ἀλλὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς πεινῶντας.

Ὅσakis ὁ Κίμων ἐξήρχετο εἰς τὰς ὁδοὺς, τὸν παρεκολούθει εἰς ὑπέρτης, φέρων ἑν δέμα φορεμάτων, ἅμα δὲ ὁ Κίμων ἔθλαπε κανένα πτωχὸν βρακένδυτον τὸν ἐκείνου μὲ νέα φορέματα.

Διηγοῦνται μάλιστα, ὅτι μίαν ἡμέραν εἶδε πτωχὸν γέροντα ἀπρομάλῃ καὶ ἀπρογένειον, φοροῦντα κα ταῖς ἐσχιζομένα φορέματα καὶ τρέμοντα ἐκ τοῦ φόχου. Ὁ Κίμων τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπειδὴ δὲν εἶχε παρὰ αὐτὸν μὲν τοῦ ὑπέρτης, ἔδωκε πρὸς τὸν βρακένδυτον γέροντα τὸ ἐπανοφόριόν του, αὐτὸς δ' ὁ πῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν του χωρὶς ἐπανοφόριον καὶ τρέμων ἐκ τοῦ φόχου, ἀλλ' ἦτον εὐχαριστημένος διότι ἔπραξε μίαν γενναίαν πράξιν.

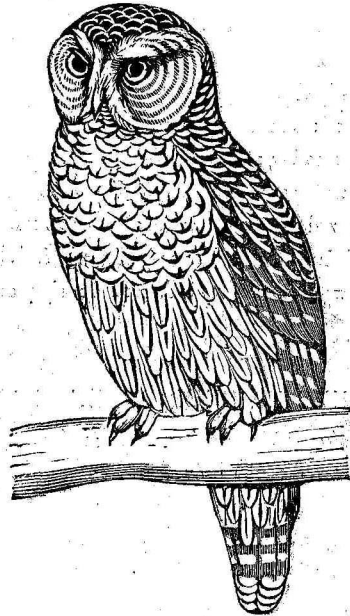
Καὶ πραγματικῶς, δὲν ἔχετε ἰδεῖν μικροὶ μου ἀγνωστοί, πόσον εὐχαριστεῖται ὁ ἄνθρωπος ὅταν κάμῃ τὸ καλόν. Αἰσθάνεται εἰς τὴν ψυχὴν γλυκὺ εὐχαριστήσεως αἶσθημα, τὸ ὅποιον εἶναι ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως εὐχαριστοῦσας αὐτὸν διότι ἔπραξε τὸ κατῳκόν του.

Φαντάσθητε περιπλέον τὴν πρὸς τὸν εὐεργέτην ἐγνωμοσύνην τοῦ εὐεργετουμένου, φαντάσθητε ὁλόκληρον πεινώσαν οἰκογένειαν νὰ εὐλογῇ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κατέπαυσε τὴν πεινὰν τῆς, καὶ θέλει ἐκνοῇ σαι πόσον ὥραϊον πρᾶγμα εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη, ἀλλὰ διδομένη, καθὼς καὶ σὺ εἶπες, ὅπου πρέπει, καὶ ὄχι τυχαίως.

Ἐκτὸς τούτου, εἴμεθα ἄνθρωποι καὶ ὑποκαίμεθα

εἰς διαφορὰς περιπετείας τῆς τύχης. Ὁ σήμερον πλούσιος αὔριον γίνεται πτωχός, καὶ ὁ σημερινὸς πτωχὸς αὔριον γίνεται πλούσιος. Ἄς συλλογισώμεθα λοιπὸν ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐνδέχεται νὰ πτωχύνωμεν.

Πρὸ πάντων δὲ ἂς ἐνθυμούμεθα τί μᾶς λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ πρὸς τοὺς Γαλάτας· «Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε καὶ οὕτως ἐκκληρώσητε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.»

Η ΓΛΑΥΞ (κουκουδάρια.)

Ἡ γλαῦξ ἔχει τὴν κεφαλὴν μεγάλην, ῥάμφος καμπύλον καθ' ὅλον τὸ μήκος αὐτοῦ, καὶ ὀφθαλμοὺς μεγάλους καὶ στοργγύλους, βλέποντας πάντοτε πρὸς τὰ ἔμπρός. Θηρεύει τὴν νύκτα, ἐπειδὴ τὴν ἡμέραν δὲν βλέπει, θαμβωνομένης τῆς ὁράσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς λάμψεως τοῦ φωτός. Οἱ πόδες τῆς, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν δακτύλων, καλύπτονται ἀπὸ μικρὰ πτερὰ· αἱ πτέρυγές τῆς εἶναι βραχεῖαι καὶ τὰ πτερὰ τῆς τόσον μαλακά, ὥστε δὲν προξενοῦσι κανένα ἤχον, ὅτε ἵπταται.

ΣΟΦΩΤΑΤΗ ΝΟΥΘΕΣΙΑ.

Οἱ Σῖναι (οἱ Κινεζοὶ) ἔχουν πολλὰς παραξένους, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ κατὰ πολλὰ σοφὰς καὶ διδακτικὰς παροιμίας, ἐκ τῶν ὁποίων μία εἶναι καὶ ἡ ἀκόλουθος· «Μὴ κόψῃς (σκόψῃς) εἰς κήπον σικύων (ἀγρουρίων) διὰ τὰ δέσης τὸ πέδιλόν σου, καὶ μὴ σπαθῇς ὑποκάτωθεν δαμασκηνάς διὰ τὰ τακτοποιήσης τὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου πῖλον.» Ἡτις σημαίνει· ἂν

κάμης οὕτως, ὥς κανείς θά νομίσῃ ὅτι κλέπτεις τὰ ἀγροῦρια τοῦ κήπου, ἢ τὰ δαμάσκηνα. Ἀδελφοί λοιπόν ἡ παροιμία συμβουλεύει τοῦτο. Πρόσεχε καλῶς διὰ νὰ μὴ δώσης εἰς τινὰ καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν ὅπως σὲ κατηγορήσῃ.

ΤΟ ΠΑΡΑΒΛΕΠΕΙΝ.

Εἶναι καλλίτερον νὰ παραβλέπῃ τις ὀλίγον παρὰ νὰ ἐρίξῃ συχνά. Ἡ συνήθεια τοῦ νὰ διεκδικῶμεν, ὡς κοινῶς λέγομεν, πάντα τὰ (μικρά) δίκαιά μας, εἶναι πολὺ ὀχληρὰ καὶ μᾶς καταβιβάζει τῆς ἀληθοῦς μας ἀξίας. Ἡ ζωὴ εἶναι καθ' ὑπερβολὴν βραχεῖα ὅπως ἐξαρκέσῃ εἰς τὰς ἀτελευτήτους λογομαχίας, τὰς προσερχομένας ἐκ τοιαύτης διαθέσεως. Εἶναι λοιπὸν πολὺ καλλίτερον καὶ φρονίμου ἀνδρὸς ἵδριν νὰ παραβλέπῃ μᾶλλον τινὰ καὶ ἐκ τῶν πολυτίμων αὐτοῦ δικαίων παρὰ νὰ μαλώνῃ ὅπως ὑποστηρίξῃ αὐτά. Ἡ ἀληθὴς σοφία εἶναι πρῶτον καθαρὰ ἔπειτα δὲ εἰρηνοποῖς καὶ γλυκεῖα.

ΕΠΙΘΥΜΕΙΣ ΝΑ ΓΕΙΝῆΣ ΜΕΓΑΣ ΑΝΗΡ;

Ἡ νοθεσία τοῦ περιφήμου Μακεδόνοιο στρατηγοῦ Παρμενίωνος πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ ἥτο ἀξία τοῦ μεγάλου ἐκσίνου ἀνδρὸς, καὶ εἶναι ἀξία μέχρι τῆς σήμερον, νὰ γείνῃ παραδεκτὴ ἀπὸ πάντα φρόνιμον καὶ νουνεχῆ εἴτε νέον, εἴτε τέλειον ἄνδρα.

•Γιέ μου• εἶπεν, •Ἐὰν ἐπιθυμῆς νὰ γείνῃς μέγας, πρέπει νὰ γείνῃς μικρὸς• τοῦτέστι, πρέπει νὰ γείνῃς μικρὸς ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἐὰν ἐπιθυμῆς νὰ γείνῃς μέγας ἐνώπιον τῶν ἄλλων.»

ΑΛΛΑΣ.

Ἐπάρχουν εἰς τὴν οἰκουμένην τόποι τινὲς, ὅπου ἄλλας δὲν εὐρέθῃ ποτέ· καὶ ἐπειδὴ τὸ ἐμπόριον τῶν χωρῶν τούτων εἶναι εἰς ἄκρον περιορισμένον, οἱ κάτοικοι δύνανται μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ χαίρωνται τὴν τρυφὴν ταύτην. Τοῦτο ἀληθεύει ἐξαιρέτως περὶ τοῦ ἐνδοτέρου τῆς Ἀφρικῆς. «Παραξένον ἤθελε φανῆν εἰς Εὐρωπαϊόν,» λέγει ὁ περιηγητὴς Μοῦγγος Πάρκιος, «νὰ ἴδῃ παιδάριον πεπιλίζον ἄλλας, ὡς νὰ ἦτο ζάχαρις. Ἄλλ' ἐγὼ εἶδα τοῦτο πολλάκις· Τόσον δὲ σπανιώτατα ἀπολαύουν τὸ πολύτιμον τοῦτο εἶδος αἱ πτωχότεραι κλάσεις, ὥστε νὰ εἴπῃ τις, ὅτι ἕνας τρώγει ἄλλας μὲ τὸ φαγητόν του, εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ νὰ εἴπῃ, ὅτι εἶναι πλούσιος. Αὐτὸς ἐγὼ ἐβασανίσθην ὅχι ὀλίγον διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἀρτύματος τούτου. Ἡ μακροχρόνιος μεταχειρίσις φυτικῆς ζωο-

τροφίας διεγείρει τοιαύτην σφοδρὰν ὀρεξίν ἄλλας, ὅποیان λόγοι ἀδυνατοῦν ἱκανῶς νὰ περιγράψωσι.»

ΤΙ ΧΡΕΩΣΤΟΥΜΕΝ;

Χρεωστοῦμεν νὰ στοχαζόμεθα, ὅτι ὅσον πλειότερα ἀπολαμβάνομεν, διὰ τὴν πλειύτερα ἔχομεν νὰ δώσωμεν λόγον· καὶ ὅσον εἴμεθα ἱκανώτεροι ν' ἀγαθοποιῶμεν, εἰς τόσον μεγαλητέρας ποινὰς ὑποβαλλόμεθα, ἀμελοῦντες αὐτὰς τὰς εὐκαιρίας.

ΚΑΝΩΝ ΠΡΟΣ ΠΑΝΤΑΣ.

Εἰς τόπος διὰ καθὲν πρᾶγμα, καὶ καθὲν πρᾶγμα εἰς τὸν ἰδίον τοῦ τύπον.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἶμαι μέσα εἰς τὴν Ῥώμην καὶ συγχρόνως εἰς τὴν Κῶν Διατρίβω εἰς Μωρέαν, τὴν Ῥωσσίαν κατοικῶν.

Εἰς τὸ δωμά σου συχνάζω, εἰς τὸν οἶκόν σου ποτέ.

Εἰς τὸν τράχηλον δεμένον μὲ κρατοῦν οἱ πωληταί.

Ἐγὼ ἄψυχον μὲν εἶμαι καὶ χωρὶς ἀναπνοῆς,

Ὅμως εἶμαι ἀναγκαῖον εἰς ἐκάστου τὴν ζωὴν.

Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἔρως ἀφανίζεται ἐνταυτῷ,

Ἄν τὸ ὑποκείμενόν μου δὲν ὑπάρχῃ ἐν αὐτῷ.

Ζῶ μακρὰν ἀπὸ τὰ δάση, πλην μὲ ζωᾷ κατοικῶ.

Εἰς τὴν γῆν ποτέ δὲν εἶμαι, καὶ μὴ ἀνθρώπους συνοικῶ.

Ὅπου ἡ πτωχὸς ἡ γέρων, ἀδιστάτως προχωρῶ.

Ἄν δὲ πλούσιος ἢ νέος, παρευθὺς ἀναχωρῶ.

Εἰς τὸν κόσμον δὲν μ' εὐρίσκεις, ὅσον καὶ ἂν στοχασθῇς.

Πλὴν ἂν ᾖ φῶς, μὲ βλέπεις εἰς τὴν μέσσην παρευθὺς.

Εἰς τοῦ κῶνωπος τὸ σῶμα εὐρυχώρως εἰσχωρῶ.

Ἐνθ' ὅσον εἶμαι μέγα, ὥστε οὐδ' εἰς τὸ πᾶν χωρῶ.

Τι ἀκόμη δὲν μ' εὐρίσκεις; τί ἀκόμη ἀπορεῖς;

Εἰς τὸ στρώμά σου νὰ μ' εὕρῃς χωρὶς κόπον ἐμπορεῖς.

Πῶς εἰς ἔκστασιν τοσαύτην, ἀναγνώστα, σὲ κινῶ;

Εἰς τὴν γλῶσσάν σου ἐπάνω αἰώνως τριγυρνῶ.

I. P. P.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Εἰπὲ μίαν προφητείαν ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης προλέγουσαν ποῦ ἐμελλε νὰ γεννηθῇ ὁ Χριστός;

2. Εἰς ποῖαν περίστασιν κατέστρεψε τοὺς εὐφόρους ἀγροὺς ἐνὸς τόπου μία στρατεία, πᾶς ἀνθρώπος ῥίπτων ἕνα λίθον ἐπὶ αὐτούς;

3. Ὁ Βαβὺλ καὶ ἡ Δεβόρρα ποῖον συμβάν μέλλοντες νὰ ἐρτάζωσιν ἐψάλλαν ὕμνον εὐχαριστήσεως;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰδοποιῶνται πάντες οἱ φίλοι καὶ ἀνταποκρίται τῶν ἐφημερίδων «Ἀστέρως καὶ Παιδῶν,» ὅτι κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Καλοποθάκη ἡ Διεύθυνσις ὁλοκλήρου τοῦ ἔργου θέλει ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τοῦ συναδελφου τοῦ κ. Ἰακώβου Σ. Δοῦαρ, πρὸς αὐτὸν δὲ καὶ μετ' αὐτοῦ θέλει γίνεσθαι πᾶσα ἡ ἀλληλογραφία κτλ. κτλ.